

UNA NOIA CEGA

Tantes hores reclosos dintre casa,
donen per molt i per poder pensar,
i si del present al passat es passa,
trobarem coses per poder contar.

Recordo haver llegit un vegada,
la breu i trista història de uns amants,
que hem va deixar la ment aclaparada,
però vaig reaccionar en uns instants.
Els dos eren joves, ella una noia guapa,
i el seu promès, enamorat de cor,
la cuidava amb sentiment i mimava,
demostrant-li cada dia més amor.
Aquella noia de nena va quedar cega,
i per això ell la va més estimar,
mentre que ella cada dia prega i prega,
surti un donant per els ulls trasplantar.
I aquest donant li sortí, i decidida,
es disposà a fer-se la operació.
La cosa va sortir com feta a mida,
la vista va tornar, quina il·lusió.
Al tornar-li la vista, sols al mirar-lo,
veié aquell jove que l'estimava tant,
que n'eracec, i va menysprear-lo,
no volia viure amb ell d'aquí endavant.
Ell li va dir amb veu serena i trista:
-De la nostra amistat vols girar fulls,
més, cuida bé la teva bona vista,
doncs aquets ulls que tens, són els meus ulls.-

ESTEVE PERICH SALA